

„Dat al uw films een peil mogen bereiken hetwelk een toets van strenge filmkritiek kan doorstaan“; met deze woorden, gesproken tot enkele honderden smalfilmers uit zuidelijk Nederland, verklaarde de heer H. Persoon, loco-burgemeester van Weert, de regionale contactdag die daar op 20 oktober werd gehouden voor geopend. Nadat vervolgens de leden van de jury en de makers van de door de verschillende clubs ingezonden films aan het publiek waren voorgesteld, werd in de grote zaal van „Trefpunt Lenders“ onmiddellijk een aanvang gemaakt met de projectie van de twaalf films die op het programma stonden.

Voorzitter G. Lenders van de Weerter Smalfilmclub.

Foto's Ch. Lamberigts, Weert.

Tijdens de projectie moest ik herhaaldelijk aan de slotwoorden van de openingstoespraak van de loco-burgemeester terug denken: van verschillende films moest gezegd worden dat ze het bedoelde peil nog niet *helemaal* hebben bereikt, maar van alle films kon ook gezegd worden dat ze stuk voor stuk de positieve elementen bevatten die zo bevorderlijk zijn voor een plezierige creatieve beoefening van de amateurfilm. Het werd een goede projectiemiddag, een middag waarin alles op rolletjes (een half uur binnen het tijdschema!) en in een oergezellige stemming verliep. Er was slechts één kleine tekortkoming in het geheel: om een maximum lichtkracht op het scherm te krijgen stonden de 8 mm projectoren wat te dicht bij het scherm opgesteld. Het beeld was daardoor natuurlijk wel heel helder en scherp maar even natuurlijk nogal klein waardoor de mensen achter in de zaal onvoldoende van de films konden genieten.

Zoals al aangeduid viel er in Weert heel wat te genieten. Wat bijvoorbeeld opviel was de geluidstoepassing bij de films, die technisch in het algemeen uitzonderlijk goed was, maar, wat nog belangrijker is, van een naarstig zoeken naar ook een esthetisch hoog niveau getuigde. De goede geluidstoepassing leek immers de laatste tijd, vooral in vergelijking met het goede werk op dit gebied van buitenlandse amateurs, hier wat achteraan te komen sloffen. Net of veel filmers dachten: „Zo, m'n film is goed en nu nog effe gauw wat geluid erbij“. In Weert was dit precies andersom: alle inzenders van geluidsfilms hadden alle aandacht aan het goede geluid besteed.

Hier de films met een enkele kritische opmerking van mij persoonlijk.

Smalfilmclub Brunssum opende de reeks met de — geluidloze — film: **„Feestneus“** (kleur, 12 min.) van de heer Hitters. Een leuke fantasie over de „levensloop“ van een door een kleine jongen aangeschafte en al gauw verloren

feestneus. Hoewel de film grappig gemonteerd was, was van dit onderwerp nog wel wat méér te maken geweest, vooral door een nog iets straffere montage en . . . door een leuk ritmisch muziekje dat in al zijn eenvoud een voortreffelijk passende geluidsillustratie zou wezen!

„Lumière“ uit Eindhoven presenteerde de speelfilm **„Nachtelijke Inspiratie“** (zwart-wit, 18 min.) van de heer G. van der Tooren. Een geestig uitgewerkte film van een goed doordacht scenario over een kunstschilder die erom gewed heeft dat hij de jurk der jurken zou ontwerpen. Als hij midden in een inspiratievolle nacht zijn schepping uiteindelijk wel-vallend om de etalagepop in zijn atelier heeft gedrapeerd, drinkt hij uit vreugde een paar borreltjes teveel, waarna de pop voor hem gaat leven. In deze vreugdevolle toestand treft zijn van het lawaai ontwaakte echtgenote hem aan, wat haar ook weer het nodige plezier geeft. Het geluid had bij deze film iets meer continu kunnen lopen, terwijl de dialogen nogal houderig uitgesproken werden.

De **„Helmondse Filmclub“** kwam met de clubfilm **„Klokslag drie“** (zwart-wit, 15 min.) een thriller over een man die zijn vrouw van ontrouw verdenkt, waarin de wekker om drie uur gelukkig géén tijdbom doet ontploffen en waarin ook verder allerlei min of meer spannende gebeurtenissen de aandacht geboeid houden. Bij deze film was de geluidstoepassing bijzonder goed en verzorgd.

De nog jonge filmclub **Venlo** liet met **„De zwarte hoed“** (zwart-wit, 8 min.) een nummertje 8 mm techniekbeheersing zien. „Is de man met de zwarte hoed die in dit café zit degene wiens opsporing zojuist door de radio is verzocht?“ aldus het thema dat nèt niet met voldoende „suspense“ in de film tot uiting werd gebracht. Maar wat een goede fotografie en wat een uitstekende titels.

De organiserende club Weert kwam naar voren met **'Klokslag 12'** (zwart-wit, 13 min.) van zijn actieve voorzitter G. Lenders. 'Is u al tegen inbraak verzekerd?' aldus de folder van de verzekeraar welke hij na zijn inbraak om 12 uur 's nachts aan het bed van de man die het niet nodig vond zich tegen inbraak te laten verzekeren, overreikt. Een fraaie 'practical joke' leuk in beeld gebracht. Aan het geluid van het 'sluipen' van de dief mankeerde echter wel wat!

'Studio 8' uit Heerlen kwam over de brug met de creatieve abstracte fantasie **'Narcose'** van de heer J. M. G. Habets (kleur, 4 min.) Het obsederend geluid was voortreffelijk, de fotografie boeiend.

'Triborgh' uit Tilburg had **'De Fles'** ingezonden (kleur, 4 min.) Een man gaat zich bedrinken aan whisky (léék het alleen maar sinas?) stapt in auto en maakt ongeluk. Een wel wat té simpel scenario!

'Meer licht' uit Nijmegen bracht **'Kriminal Tango'** (kleur, 3,5 min.) van de heer J. Fleuren. Een parodistische montage op de muziek en de inhoud van de plaat van dezelfde naam. Leuk, maar nog wat slordig.

De **'Geleense Smalfilm Club'** liet in de geslaagde familiefilm van de heer P. Wilms **'Het Komplot'** (kleur, 7 min.) zien hoe kinderen mooie tulpentuin van vader verwoesten om de oogst de an-

dere dag aan jarige moeder te kunnen geven. De fotografie liet hier en daar iets te wensen over.

Filmclub 'Roermond' presenteerde **'Madelaine'** (kleur, 3 min.) van de heer Gijssler. Een zeer originele montage op het liedje 'Parijs ligt aan de Seine': de mooiste taart van de banketbakker is die waarop hij Madeleine gecreëerd heeft. Ook hier had wat meer aandacht aan het camerawerk (vooral de beeldopbouw) besteed kunnen worden.

De twee 16 mm films tot slot lieten op overtuigende wijze zien dat voor goede zaalprojectie 8 mm eigenlijk nog net wat tekort schiet. Het waren **'Den Bosch hééft weer wat!'** (kleur, 15 min.) van de heer Van den Heuvel; een goede documentaire met bijzonder geestig commentaar waarvan de beelden echter wat meer dynamiek hadden kunnen tonen en de **'Maastrichtse (L.A.S.) film 'Opschriften'** (kleur, 8 min.) van Bob Jansen: een creatieve en geestige fantasie met een leuk muzikje over allerlei opschriften waar men in het dagelijkse leven langsluipend zonder er iets geestigs aan te ontdekken. De cameravoering had hier iets beheerster, iets 'strakker' gekund.

Aan de laatste film kende de jury, bestaande uit de heer Hille Kleinstra (auteur en cineast), de heer Henri de Vre (cineast en fotograaf van de A.N. W.B.), en de heer Morshuis (architect) de eerste prijs toe. Hiermee won de heer Jansen ook voor de tweede keer de Zilveren Camera, de wisselprijs van District Zuid, terwijl de L.A.S. uit Maastricht de door het Weertse gemeentebestuur beschikbaar gestelde beker verwerfde. De tweede prijs werd aan 'Klokslag drie' toegekend, de derde aan 'Het Komplot' de vierde aan 'Madelaine' en de vijfde aan 'Den Bosch hééft weer wat!'.

Een feestelijk bal besloot deze, door de Weertse Smalfilmclub ter gelegenheid van haar eerste lustrum op voortreffelijke wijze verzorgde, districtsdag. J. V.

Een gedeelte van de volle zaal in 'Trefpunt Lenders'.

